

Dosarul nr. 3r-191/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Minciună, I.Muruianu, E.Palanciuc)

D E C I Z I E

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentată de avocații Valerian Mămăligă și Valerian Cebanaș,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea actului administrativ, împotriva încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2020, Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea actului administrativ.

Prin încheierea din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea actului administrativ; s-a explicat Asociației Obștești „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune și a fost declarată inadmisibilă cererea formulată de Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor art. XXIV alin. (2) lit. b) din Legea nr. 69/2020 din 26 mai 2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative.

La data de 28 aprilie 2021, Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentată de avocații Valerian Mămăligă și Valerian

Cebanaș a depus recurs împotriva încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel, în calitate de instanță de fond s-a bazat pe un singur argument și anume Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” nu a invocat un drept al său încălcat care solicită să fie revendicat prin intermediul instanței de judecată.

A invocat dezacordul cu concluzia instanței deoarece în prezenta acțiune au contestat un act cu caracter normativ care vizează un număr nelimitat de situații juridice și de persoane cărora li se încalcă drepturile. În speță se referă la toți deținuții din instituțiile penitenciare cărora li se limitează dreptul la întrevederi prin ordinul Ministerului Justiției.

A menționat că, instanța de apel nu a aplicat și altă normă și anume art. 194 limitele examinării judiciare.

În virtutea principiului de drept conform căruia *specialia generalibus derogant*, Parlamentul Republicii Moldova fiind unica autoritate legislativă, poate institui derogări de la cadrul normativ intern. Cerința este ca derogarea să se facă numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază. De asemenea, actul normativ derogatoriu nu trebuie să lipsească de eficiență dispozițiile constituționale, ceea ce înseamnă asigurarea principiului proporționalității și necesității normei derogatorii instituite, precum și a scopului legitim urmărit prin restrângerea unor drepturi. Dreptul Parlamentului de a institui norme derogatorii derivă și din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, potrivit art. 5 alin. (1) în funcție de caracterul lor, normele juridice se împart în generale, speciale și derogatorii. Conex, alineatul (4) stabilește că: „Normele juridice derogatorii sunt diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie și sunt aplicabile unei situații determinate. În caz de divergență între o normă generală sau specială și o normă derogatorie, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma derogatorie”.

După ierarhia normelor juridice din Republica Moldova, Constituția și legile constituționale se află pe prima poziție în ierarhia normelor juridice. Legile organice se află pe locul doi în ierarhia juridică, pe care Parlamentul le adoptă cu majoritate calificată. Legile ordinare reprezintă al treilea tip de norme juridice pe care Parlamentul le adoptă cu majoritate simplă.

Ordinul emis de Ministerul Justiției nr. 198 din 27 noiembrie 2020 face parte din acte normative emise de administrația publică centrală ce se emit pe baza și în executarea legilor. Potrivit pot. 8 al Ordinului, pe perioada regimului special, prevederile art. XXIV alin. (2) din Legea nr. 69/2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, se vor aplica corespunzător.

Chiar dacă s-a declarat că Ordinul nr. 198 din 27 noiembrie 2020 emis de Ministerul Justiției, vine să sprijine instituțiile publice în lupta cu răspândirea infecției Covid-19 și să protejeze persoanele private de libertate, totuși nu s-a analizat faptul că îngrădirea dreptului de vizită afectează relația deținuților cu familiile lor și reduce rolul incluziunii lor sociale post liberare și că restricțiile impuse contravin Codului de executare al Republicii Moldova, normele cărui sunt superioare legii ordinare la care face trimitere ordinul emis de Ministerul Justiției.

A considerat că pct. 8 al Ordinului nr. 198 din 27 noiembrie 2020 emis de Ministerul Justiției, care prevede aplicarea prevederilor art. XXIV alin. (2) lit. b) al Legii nr. 69/2020, urmează a fi anulat de către instanța de contencios administrativ pe motiv că contravine în special art. 213 și art. 306 alin. (1) și (4) a Codului de executare cât și a prevederilor constituționale și internaționale.

A solicitat Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentat de avocații Valerian Mămăligă și Valerian Cebanaș, admiterea recursului, casarea încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei pentru judecare în fond Curții de Apel Chișinău.

Examinând cererea de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La 29 martie 2021, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată, fiind notificată recurentului și reprezentărilor săi la data de 9 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorilor recomandate, anexat la actele cauzei (f.d.64-65).

La 28 aprilie 2021, Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentată de avocații Valerian Mămăligă și Valerian Cebanaș a depus recurs împotriva încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 49 din 31 martie 2021 privind declararea stării de urgență, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 01 aprilie – 30 mai 2021.

Prin prisma pct. 1 din Dispoziția nr. 3 din data de 15 aprilie 2021 a Comisiei pentru Situații Excepționale, pe durata stării de urgență, termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 49 din 31 martie 2021.

La 28 aprilie 2021, Curtea Constituțională a adoptat hotărârea pentru controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului privind declararea stării de urgență nr. 49 din 31 martie 2021, prin care a declarat neconstituțională Hotărârea Parlamentului privind declararea stării de urgență nr. 49 din 31 martie 2021.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul depus la data de 28 aprilie 2021 de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentată de avocații Valerian Mămăligă și Valerian Cebanaș împotriva încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La 7 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat pentru notificare intimatului copia recursului motivat depus de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova”, explicându-i dreptul de a depune referință.

Însă, până la examinarea cererii de recurs, intimatul Ministerul Justiției nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs.

Conform art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Examinând cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 11 martie 2020, Organizația Mondială a Sănătății, a declarat pandemie de corona-virus de tip nou (COVID-19). Iar la data de 12 martie 2020, Ministerul Justiției a emis ordinul nr. 50 cu privire la instituirea regimului special în cadrul sistemului administrației penitenciare, prin care s-a ordonat, în pct. 3, de a suspenda vizitele și întrevederile în cadrul instituțiilor penitenciare.

La data de 13 martie 2020, Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică, a instituit codul roșu la nivel național în legătură cu situația epidemiologică din țară prin infecția cu Covid-19.

La data de 17 martie 2020, prin hotărârea Parlamentului cu nr.55/2020, în Republica Moldova, a fost declarată stare de urgență. Starea de urgență pe întreg teritoriul statului a fost declarată pe perioada 17 martie - 15 mai 2020. Iar conform celor stipulate în art. 2 din hotărârea Parlamentului nr. 55/2020, Comisia pentru Situații Excepționale, a fost împuternicită cu competența de a întreprinde toate măsurile necesare prin deciziile luate în vederea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor pandemiei de corona-virus (Covid-19).

Iar, prin pct. 8 al Ordinului nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției s-a stabilit că, pe perioada regimului special, prevederile art. XXIV alin. (2) din Legea nr. 69/2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, se vor aplica în mod corespunzător.

Astfel, obiectul prezentei spețe în contencios administrativ îl formează controlul normativ al pct. 8 din Ordinul nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției.

Totodată, s-a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. XXIV alin. (2) lit. b) din Legea nr. 69/2020 care prevede că, în situații excepționale legate de declararea stării de urgență, de asediu și de război, a stării de urgență în sănătate publică, precum și a instituirii regimului special în penitenciare: întrevederile de scurtă durată ale deținuților se efectuează prin intermediul sistemului de teleconferință, iar întrevederile de lungă durată se substituie cu cele de scurtă durată.

La caz, Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” a înaintat acțiune în anulare în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ.

Prin încheierea din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea

în contencios administrativ înaintată de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea pct. 8 al ordinului nr. 198 din 27 noiembrie 2020 „Cu privire la prelungirea regimului special în cadrul sistemului administrației penitenciare”. S-a declarat inadmisibilă cererea formulată de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor art. XXIV alin. (2) lit. b) din Legea nr. 69/2020 din 26 mai 2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative.

Curtea de Apel Chișinău, ca primă instanță, examinând admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ a reținut că, reclamanta Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” nu revendică încălcarea unui drept al său în sensul art. 17 combinat cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ. Or, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Verificând temeinicia încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs constată temeinicia și legalitatea acesteia, fiind emisă în concordanță cu normele de drept procedural pertinente speței.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 12 Cod administrativ, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Art. 206 alin. (1) lit. e) Cod administrativ prevede că, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din interpretarea logico-juridică a normelor precitate rezultă că unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, inclusiv a acțiunii în control normativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat

La acest aspect Colegiul notează că testului de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ urmează a fi supusă inclusiv și acțiunea de control normativ, inclusiv prin verificarea revendicării unui drept propriu vătămat și una din formele activității administrative, conform articolelor 12 și 206 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ. Or, în esență, scopul acțiunii în control normativ constă în anularea unui act administrativ normativ, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Astfel, din normele precitate rezultă cert că scopul acțiunii în control normativ constă în anularea unui act administrativ normativ, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Sub acest aspect Colegiul relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din Cod administrativ.

Din coroborarea normelor citate mai sus rezultă că revendicarea dreptului propriu este una din condițiile fundamentale pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității.

Această concluzie rezultă și din dispozițiile articolelor 3 și 39 alin. (2) din Codul administrativ, care în esență stipulează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul articolului 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Așadar, normele legale citate supra interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ prevăzute la articolul 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete.

Însă, studiind cererea de chemare în judecată, precum și cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta-reclamantă Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” nu a invocat vătămarea unui drept subiectiv propriu prin activitatea administrativă, *in concreto*, pct. 8 al Ordinului nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției.

La capitolul dat Colegiul învederează că revendicarea dreptului trebuie să fie dedus din memoriul cererii de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, or, sintagmele utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*.

În această ordine de idei, Colegiul deduce că prima instanță corect a conchis că pretențiile formulate de Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova”, invocând încălcarea drepturilor tuturor deținuților din instituțiile penitenciare, limitați în dreptul la întreveneri prin pct. 8 din Ordinul nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției, nu pot fi privite ca drept subiectiv propriu lezat prin prisma normelor Codului administrativ, iar drept consecință nu afectează personal reclamanta. Or, actele administrative cu caracter normativ, contestate în speță, conțin reglementări abstracte în sensul articolului 12 din Codul administrativ și reglementări individuale conform articolului 10 alin. (1) din Codul administrativ. Prin urmare, aceste dispoziții nu afectează personal Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova”.

În acest sens este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)]. Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Respectiv, conjunctura descrisă mai sus interzice apriori înaintarea în contencios administrativ a acțiunilor populare *actio popularis*, or, sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile, în cadrul acțiunii în control normativ reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat prin activitate administrativă.

Astfel, Colegiul conchide că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă, în temeiul articolului 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ depusă de Asociația Obștească

„Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” cu privire la controlul normativ al pct. 8 din Ordinul nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției.

Cu referire argumentele privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (2) lit. b) din Legea nr. 69/2020 din 26 mai 2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, la care face referire ordinul nr. 198 din 27 noiembrie 2020 a Ministerului Justiției, Curtea de Apel Chișinău corect a concluzionat și a declarat cererea ca fiind inadmisibilă. În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă următoarele.

Prin prisma art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Alineatul (5) al aceluiași articol stipulează că, instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (5) din Codul de procedură civilă, pentru a fi admisă cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, cererea de chemare în judecată trebuie să fie acceptată în modul prevăzut de lege.

Adică, instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă examinează fondul cauzei după ce a primit în procedură cererea cu care a fost sesizată.

În cazul dat, Curtea de Apel Chișinău ca instanță de fond, a fost în imposibilitate de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în situația în care cererea de chemare în judecată nu a fost primită în procedură, aceasta fiind declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

În asemenea circumstanțe și având în vedere că încheierea din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul depus de Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova”.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Asociația Obștească „Institutul pentru Drepturile Omului din Moldova” reprezentată de avocații Valerian Mămăligă și Valerian Cebanaș împotriva încheierii din 29 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.
Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu